

Article 43

When the sentenced person is detained in the requesting State he shall, unless the law of that State otherwise provides, be transferred to the requested State as soon as the requesting State has been notified of the acceptance of the request for enforcement.

Article 44

1. If the request for enforcement is accepted, the court shall substitute for the sanction involving deprivation of liberty imposed in the requesting State a sanction prescribed by its own law for the same offence. This sanction may, subject to the limitations laid down in paragraph 2, be of a nature or duration other than that imposed in the requesting State. If this latter sanction is less than the minimum which may be pronounced under the law of the requested State, the court shall not be bound by that minimum and shall impose a sanction corresponding to the sanction imposed in the requesting State.

2. In determining the sanction, the court shall not aggravate the penal situation of the person sentenced as it results from the decision delivered in the requesting State.

3. Any part of the sanction imposed in the requesting State and any term of provisional custody, served by the person sentenced subsequent to the sentence shall be deducted in full. The same shall apply in respect of any period during which the person sentenced was remanded in custody in the requesting State before being sentenced insofar as the law of that State so requires.

4. Any Contracting State may, at any time, deposit with the Secretary General of the Council of Europa a declaration which confers on it in pursuance of the present Convention the right to enforce a sanction involving deprivation of liberty of the same nature as that imposed in the requesting State even if the duration of that sanction exceeds the maximum provided for by its national law for a sanction of the same nature. Nevertheless, this rule shall only be applied in cases where the national law of this State allows, in respect of the same offence, for the imposition of a sanction of at least the same duration as that imposed in

Artikel 43

I tilfælde, hvor domfældte er frihedsberøvet i den begærende stat, skal han, medmindre denne stats lovgivning bestemmer andet, overføres til den anmodede stat, så snart den begærende stat har modtaget underretning om, at begæringen om fuldbyrdelse er imødekommet.

Artikel 44

1. Såfremt begæringen om fuldbyrdelse imødekommes, skal retten i stedet for den frihedsberøvende sanktion, der er idømt i den begærende stat, fastsætte en i dens egen lovgivning for den samme lovovertrædelse hjemlet sanktion. Med forbehold af de i stk. 2 fastsatte begrænsninger kan denne sanktion være af en anden art eller længde end den, der er idømt i den begærende stat. Såfremt den sidstnævnte sanktion ligger under den mindstestraf, der kan idømmes i henhold til den anmodede stats lovgivning, er retten ikke bundet af denne mindstestraf, men skal idømme en sanktion, der svarer til den, der er idømt i den begærende stat.

2. Ved sanktionens fastsættelse må retten ikke forværre domfældtes strafferetlige situation, således som den følger af den i den begærende stat truffene afgørelse.

3. Enhver del af den i den begærende stat idømte sanktion og enhver foreløbig frihedsberøvelse, der er udstået af domfældte efter dommens afsigelse, skal fratrækkes fuldt ud. Det samme gælder med hensyn til ethvert tidsrum, i hvilket domfældte har været undergivet varetægtsfængsling i den begærende stat før domfældelsen, for så vidt dette følger af denne stats lovgivning.

4. Enhver kontraherende stat kan når som helst hos Det europæiske Råds generalsekretær deponere en erklæring, som giver den ret til i medfør af denne konvention at fuldbyrde en frihedsberøvende sanktion af samme art som den, der er idømt i den begærende stat, selv om denne sanktions længde overstiger det maksimum, der er fastsat i dens nationale lovgivning for en sanktion af samme art. Denne regel finder dog kun anvendelse i tilfælde, hvor den pågældende stats nationale lovgivning hjemler adgang til for den samme lovovertrædelse at idømme en sanktion af mindst samme længde som den, der er idømt i den